

U OVOM BROJU:**DA VINČIJEV KOD***Metju J. Slik***SEDAM OSNOVNIH
PITANJA (3)***Paul E. Little***UČENIŠTVO - SLEDEĆI
KORAK***Scott Newell***KAKO PREPOZNATI
ZDRAVU CRKVU (4)***Ričard De Han***CRKVA SE VRAĆA KUĆI***Wolfgang Simpson***misaone refleksije****SionT InBox****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko i Jelena Dir***Tekstove priložili:***Ante Miliša**Stančević Sreten**Milenko Isakov*

Jedan propovednik je jednom davno rekao: "Pokušavam da shvatim, zašto su naše crkve tako daleko od probuđenja, od novog duhovnog obnovljenja. Trudim se da razumem zašto su naša srca tako daleko od toga da shvate i prepoznaju hitnost ove Božje volje, naloga Svetoga Duha koji nam viče: "Probudite se, ili ćete izginuti! Sud se primakao!"

Dragi naši čitaoci,

da li se i vi pitate isto? Ukoliko sebe računate među one "prave" hrišćane, onda svakako, zar ne bi trebalo? Ukoliko bez i malo teskobe u srcu gledate propadanje društva u kome živite, ako bez žalosti u duhu gledate kako se množe laži, nasilje, korupcija, abortusi, razvodi, blud i razvrati, bolesti zavisnosti, hule na Boga, i okultizam svake vrste. Onda sigurno i vama treba probuđenje, jer vaše srce ne probadaju iste stvari koje probadaju i Božje srce.

Čarls Spurdžen je rekao: "**Ako nemaš želje da se i drugi spasu, onda ni ti sam nisi spašen, u to budi siguran.**" Kakve otrežnjujuće i istinite reči! Kao hrišćani ovde smo samo iz jednog jedinog razloga, da propovedamo Evanđelje izgubljenima, da budemo Božiji ambasadori pomirenja. To je prva i jedina volja Božija za nas, ali volja Božija koju mogu razumeti i činiti samo oni koji su probuđeni.

Tako, "Probudite se, ili ćete izginuti! Sud se primakao!" A vi koji ste budni, ostanite budni i probudite one koji spavaju, jer to je vaša obaveza, kao "čuvara brata svog".

Vaša, SIONSKA TRUBA.

DA VINČIJEV KOD

Metju J. Slik

"Da Vinčijev kod", Dana Brauna dospeo je na listu najbolje prodavanih knjiga Njujork Tajmsa (New York Times) nekoliko meseci nakon što je objavljen u martu 2004. godine. To je priča o zaveri koja menja istoriju, tajnim činjenicama koje tvrde da Isus nije bio Bog, da je bio oženjen Marijom Magdalenom, imao decu, da je hrišćanska crkva izmenila Bibliju, da je izmislila Isusov božanski karakter, kao što je i demonizirala svetu ženstvenost radi ostvarivanja moći i uticaja. Tu tajnu navodno čuva jedna sekta katoličke crkve koja u svojim tvrdnjama ide i do ekstremnih krajnosti kako ne bi izgubila moć i uticaj.

Da Vinčijev kod preuzima svoj naslov od umetnika/pronalazača Leonarda Da Vinčija, bivšeg vođe tajnog društva poznatog kao "Sionska priorija" (Priory of Sion), koji je kroz vekove tu istinu održavao živom. Knjiga spominje i "Sveti gral". Taj bi trebalo da je sama Marija Magdalena. Pokušava napraviti usporedbu između tradicionalnog stava o Gralu kao peharu (posudi) iz kojeg je Isus pio na Poslednjoj večeri i tela Marije Magdalene kao "posude" života; odnosno Isusovog potomka. Ispada, da traženje Svetog grala je ustvari poziv da se klekne pred kostima Marije, koje je ovo tajno društvo čuvalo kroz vekove.

Da Vinčijev kod je dobro napisan i zabavan. No, moramo ga uzeti daleko ozbiljnije od uobičajene fikcije, jer autor tvrdi da je knjiga rezultat tačnih istraživanja i da je utemeljena na istorijskim činjenicama. Da je Braun u uvodu knjige naglasio da je njegovo štivo samo nagađanje, fikcija, i da nije ni nameravao da bude činjenični, onda sa time ne bi bilo nikakvih problema. No ovde nema takvog priznanja. Na početku knjige, na stranici gde odaje zahvale i priznanja, Braun kaže:

"Želeo bih da zahvalim, na velikodušnoj pomoći u istraživanju za ovu knjigu, Muzeju Luvr, Francuskom ministarstvu kulture, Projektu Gutenberg, Nacionalnoj biblioteci, Biblioteci društva gnostika, Službi za istraživanje i dokumentaciju Odjeljenja slikarstva Muzeja u Luvru, Katoličkim svetskim vestima, Kraljevskoj opservatoriji Grinič, Londonskom društvu za očuvanje podataka, Arhivi dokumenata u Vestminsterskoj opatiji, Džonu Pajku i

Federaciji američkih naučnika, kao i petorici članova organizacije Opus Dei (od kojih su trojica sadašnji, a dvojica bivši članovi) koji su ispričali svoje priče, kako pozitivne tako i negativne, o svom iskustvu unutar organizacije Opus Dei." (Da Vinčijev kod, Solaris. Novi Sad, 2006.)

Iz ovakve liste neko bi mogao pomisliti da priča predstavlja stvarne činjenice u vezi sa hrišćanskom crkvom, Isusa Hrista i Biblije. Istina je u stvari da je istraživanje najblaže rečeno jedno urađeno. Preveliki broj ljudi, koji ne poznaju stvarnu istoriju i stvarne činjenice na koje se ova knjiga poziva, moglo bi poverovati brojnim pogrešnim teorijama koje Braun navodi.

Na Internet stranici (danbrown.com) Braun navodi listu knjiga korištenih za istraživanje kod pisanja Da Vinčijevog koda. To su gnostičke, Nju ejdž, i špekulativne knjige po svojoj prirodi. Ovde su neke od njih.

1. Rozlin (Rosslyn): Čuvari tajne Svetog Grala - Tim Valas-Marfi & Marilin Hopkins (Tim Wallace-Murphy & Marilyn Hopkins).
2. Žena sa posudom alabastera: Marija Magdalena i Sveti Gral - Margaret Starbird.
3. Hramsko otkrivenje: Tajni čuvari istinskog Hristovog identiteta - Lin Picknet (Lynn Picknett) & Klajv Prins (Clive Prince).
4. Boginja u Evanđeljima: Povratak svete ženstvenosti - Margaret Starbird.
5. Obmana Mrtvoga mora - Majkl Bajgent (Michael Baigent), Ričard Lejh (Richard Leigh).
6. Isus i izgubljena boginja: Tajna učenja prvih kršćana - Timoti Frik (Timothy Freke), Piter Gandi (Peter Gandy).
7. Kad je Bog bio žena - Merlin Ston (Merlin Stone).
8. Iza praga: Život u društvu Opus Dei - Maria Del Karmen Tapia (Maria Del Carmen Tapia).
9. Papina Armada: Otključavanje tajni misterioznih i moćnih novih sekta u crkvi - Gordon Uguhart.

Ova lista otkriva Braunov ozbiljan manjak naučnog istraživanja, s obzirom da ne sadrži merodavne istraživačke materijale iz suprotnih izvora. Nažalost, u knjizi nailazimo malo činjenica a previše nagađanja. Neupućenim osobama prezentacija Braunove teorije može delovati neodoljivo i može njihova razmišljanja usmeriti u potpuno pogrešnom smeru.

Postoji napisano mnogo članaka, koji iznose pogreške objavljene u knjizi Da Vinčijev kod,

tako da mi nećemo ići previše u detalje, već ćemo obezbediti nekoliko citata likova iz knjige, a njih ćemo onda propratiti komentarima, koji će pokazati netačnost tih navoda.

1. Navod: *"Biblija je tvorevina čoveka, draga moja. Ne Boga. Biblija nije volšebno pala iz oblaka. Čovjek ju je stvorio kao istorijsko svedočanstvo burnih vremena, a nastala je kroz bezbrojne prevode, dodatke i revizije. Istorija nikada nije imala konačnu verziju knjige...više od osamdeset jevanđelja razmatrano je pri sastavljanju Novog zaveta, pa ipak je relativno mali broj odabran da bude uključen - među njima ona po Mateju, Marku, Luki i Jovanu...Bibliju je, u onom obliku u kojem je danas poznata, kompletirao paganski imperator Rima, Konstantin Veliki."* (Isti izvor, str. 205.)

A. Odgovor: Ovo je jedna gruba pogreška. Biblija nije rezultat "bezbrojnih prevoda, dodataka i revizija". Biblija je prevedena prema kopijama izvornih dokumenata, a nepromenjena je još od vremena pre održavanja Nikejskog sabora.

B. Odgovor: Bibliju nije napisao Konstantin na Nikejskom saboru. Dokumenti Starog zaveta su bili prikupljeni i poznati kao rezultat nadahnuća daleko pre nego što je hrišćanska crkva stupila na scenu. Novozavetni dokumenti su napisani od strane svedoka Isusove službe ili pod njihovim rukovodstvom i uputstvima. Hrišćanska crkva je znala koji su dokumenti bili izvorni, a koji nisu. Kod prvobitnog formiranja hrišćanske crkve, hrišćani su bili pod rimskom upravom i nisu bili slobodni (zbog početnih progona) da stvore "zvaničnu" Bibliju. No, to ih nije sprečilo da jasno razlikuju koji su dokumenti napisani od strane samih apostola, a koji su falsifikati, od kojih su mnogi postojali i bez sumnje su uključeni u "osamdeset jevanđelja" koje Braun spominje.

2. Navod: *"Uz pomoć Isusovog pouzdanog ujaka, Josifa iz Arimateje, Marija Magdalena je tajno otputovala u Francusku, tada poznatu kao Galija. Tamo je pronašla bezbedno skrovište u okviru Jevrejske zajednice. Upravo ovde, u Francuskoj, rodila je svoju kćerku. Zvala se Sara."* (Isti izvor, str. 226.)

Odgovor: Za ovo tvrđenje ne postoji istorijski dokaz.

3. Navod: *"... ideal Riba jeste da čoveku više sile moraju reći kako da se ponaša zato što je*

sam nesposoban da misli svojom glavom. Međutim, sada ulazimo u Doba Vodolije - što znači da će čovek saznati istinu i da će moći misliti svojom glavom." (Isti izvor, str. 237.)

A. Odgovor: Interesantno je kako Braun ubacuje paganske ideje i paganske koncepte u dijalog među likove, a sve s ciljem da podrži fabulu svoje priče. Njegov komentar je interesantan u tome što ostavlja čitaoca pod utiskom da religija, a posebno hrišćanstvo, ne želi da ljudi spoznaju istinu ili da misle svojom glavom, a to je strašno udaljeno od stvarnih činjenica. Pismo nas upravo savetuje da učimo činjenice, da budemo vrlo odgovorni pri donošenju vlastitih odluka i da razmišljamo kritički. Braun, u najmanju ruku, pogrešno interpretira hrišćansku veru.

B. Odgovor: Slede tekstovi iz Svetog pisma koji nam poručuju da razmišljamo, da koristimo naše umove.

a) *"A on odgovarajući reče: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom, i bližnjeg svog kao samog sebe."* (Luka 10:27)

b) *"A dalje, braćo moja, šta je god istinito, šta je god pošteno, šta je god pravedno, šta je god prečisto, šta je god preljubazno, šta je god slavno, i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite."* (Filipljanima 4:8)

c) *"I ne vladajte se prema ovome veku, nego se promenite obnovljenjem uma svog, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija."* (Rimljanima 12:2)

d) *"Jedan razlikuje dan od dana, drugome su svi dani jednaki: svaki neka je (samo) tvrdo uveren u svoje mišljenje!"* (Rimljanima 14:5)

4. Navod: *"Istina, ideja da je seks put ka Bogu isprva je bila šokantna. Langdonovi studenti Jevreji uvek su se zgražali kada bi im prvi put rekao da je rana jevrejska tradicija podrazumevala ritualni seks. I to u Hramu, ni više ni manje. Nekada su Jevreji verovali da se u Svetinji nad svetinjama, u Solomonovom hramu, nalazi ne samo Bog nego i njegov moćni ženski pandan, Šekina. Muškarci koji su tragali za duhovnom celovitošću dolazili bi u Hram da posete sveštenice - ili hijerodule - sa kojima bi vodili ljubav i iskusili božanstvo kroz fizičko sjedinjenje. Jevrejski tetragramaton*

YHWH - sveto ime Boga - zapravo je poticalo od Jehove, androgina fizičkog spoja muškog Jah i prehebrejskog naziva za Evu, Havah." (Isti izvor, str. 273.)

A. Odgovor: Apsolutno nije poznato da postoji bilo kakva dokumentacija koja bi podržala ovu ideju da su prvi Jevreji smatrali Svetinju nad svetinjama mestom gde je boravilo žensko božanstvo. Takva ideja je besmislena i u direktnoj suprotnosti sa istorijskim / biblijskim izveštajem o Svetinji nad svetinjama. Ovo je tako izopačena ideja da smo iznenađeni što ju je gospodin Braun uopšte uključio u priču - bez obzira što je ova knjiga fikcija.

B. Odgovor: Braun pravi temeljnu pogrešku u svom naučnom istraživanju u vezi tetragramatona YHWH. On nije izveden iz muškog i ženskog sklopa reči. U stvari, YHWH su četiri engleska slova koja najbliže predstavljaju četiri jevrejska znaka koji određuju ime Boga, koji se izvodi iz reči "biti". U suštini, kada Bog spominje svoje vlastito ime, on kaže: "Ja SAM koji JESAM". Ono "Ja Jesam" dolazi od glagola "biti", i od toga dobijamo YHWH. Braun u potpunosti greši po ovom pitanju.

5. Navod: *"Kada se sledeći put nađete sa ženom, zagledajte se u svoje srce i vidite možete li da pristupite seksu kao mističnom, duhovnom činu. Iskušajte sebe i vidite možete li da pronađete onu iskru božanskog koju muškarac može da dostigne jedino kroz sjedinjenje sa svetim ženskim principom." (Isti izvor, str. 274.)*

Odgovor: Ovo je vrlo subjektivna izjava. Naravno, izmišljeni lik daje izmišljeno mišljenje. No, problem je u tome da, u celokupnom kontekstu potcenjivanja biblijske i istorijske istine, ovaj komentar dobiva zbunjujuće značenje, jer upućuje osobu da razmišlja emocionalno, umesto da koristi svoj um... upravo ono što Braun radi, preko svojih likova, optužuje crkvu da ne želi... Vidi tačku 3 gore.

6. Navod: *"...svaka je vera na svetu zasnovana na izmišljotinama. To je definicija vere - prihvatanje onoga za šta mislimo da je istina, ali što ne možemo dokazati." (Isti izvor, str. 302.)*

Odgovor: Ne, ovo nije istina. Hrišćanstvo se temelji na činjenici: stvarnosti izraelskog naroda, arheološkim potvrdama, napisanim izveštajima očevidaca koji govore o rođenju Hrista, Njegovoj službi, Njegovim čudesima,

Njegovom naučavanju, Njegovoj smrti, Njegovoj sahrani, i Njegovom uskrснуću. Braun ne može biti udaljeniji od istine.

7. Navod: *"...oni koji zaista razumeju svoju veru razumeju da su te priče (tj. Isusovo bezgrešno začće) metaforične."*

Odgovor: To nije istina. Hrišćanstvo se ne temelji na metaforičkim pričama sa skrivenim značenjem. Temelji se na istorijskim činjenicama, tj. na stvarnom životu, službi, smrti i Isusovom uskrснуću. Svedoci su zabeležili ono što su stvarno videli i zapisali su stvarne događaje. Tvrdnje Braunovih likova je (priznaje da su izmišljeni) su potpuno pogrešne.

Sledi kratka i delimična lista samo nekih od brojnih pogrešaka nađenih u Da Vinčijevu kodu:

1. Biblija je tvorevina "bezbrojnih prevoda, dodataka i revizija."

Biblijski dokumenti su stalni, nepromenjivi i postoje mnogobrojne kopije tih dokumenata iz prvog, drugog i trećeg veka.

2. Bibliju je sastavio imperator Konstantin.

Biblija je bila sastavljena pre Konstantina.

3. Postojalo je 80 jevanđelja.

Iako je postojalo nekoliko jevanđelja koja su cirkulisala i za koja se tvrdilo da su autentična, rani hrišćani su znali da nisu, a to nije bilo ni blizu 80.

4. Opus Dei članovi imaju kaluđere.

Nemaju.

5. Hristovo božanstvo je izmislio Nikejski sabor.

Isusovo božanstvo se nalazi u Pismu: Matej 2:2,11 14:33, 28:9; Jovan 9:35-38; i Jevrejima 1:6.

6. Isus je bio oženjen Marijom Magdalenom, koju treba obožavati kao boginju.

Za to apsolutno ne postoje istorijski dokazi.

7. Rani "hrišćani" su praktikovali bogoštovanje boginje.

Za to apsolutno ne postoje istorijski dokazi.

8. YHWH je izvedeno iz Jevrejskih reči, jedne muške a druge ženske.

Ne, izvedena je iz jedne jedine reči "BITI".

9. Zapisi Mrtvoga mora su sadržavali

najranije hrišćanske zapise.

Ovo ne može biti istina, jer su svici iz mrtvoga mora napisani pre hrišćanstva.

10. Hrišćanstvo je pozajmilo svoje ideje iz paganskih izvora.

Sličnosti između hrišćanstva i drugih religija ne znače da ih je hrišćanstvo pozajmilo od njih ili da su te religije pozajmle nešto od hrišćanstva. U svim religijama postoje neke sličnosti. To je česta tvrdnja koja nema nikakvog osnova.

Zaključak:

Da Vinčijev kod je užitek za čitanje kao fiktivna priča, no prilično je netačan u svojim zaključcima. Opet, da je Braun naveo kako je njegova knjiga jednostavno fikcija i da ne navodi da je sve u njoj bazirano činjenično, ne bismo imali nikakvih problema sa njom. No, to nije ono što je on uradio. U stvari, on je uradio suprotno i na taj način je dao pogrešne informacije i lažne zaključke, u koje će nažalost puno ljudi poverovati. ◀

Izvor: Christian Apologetics And Research Ministry, www.carm.org. Preveo: Ante Miliša.

SEDAM OSNOVNIH PITANJA

(3. deo)

Paul E. Little

5. Nije li Biblija puna pogrešaka?

U današnje vreme se postavlja pitanje pouzdanost Biblije. Od samoga početka moramo pitati koje su to greške na koje dotična osoba misli. Većinom ljudi ne mogu navesti ni jednu. Čuli su negde nekoga gde govori da je Biblija puna kontradikcija i prihvatili to "zdravo za gotovo". No, ponekad neko ima specifičan problem na umu. Ako ne nalaziš odgovora na njegovo pitanje, ne uznemiravaj se! Uz prirodan smešak odgovori: "Nemam sada odgovora na tvoje pitanje, ali će mi biti veoma drago da ga pronađem." Čitave su knjige pisane o pojedinim od tih predmeta. Nakon dve hiljade godina trajanja hrišćanstva niko se neće setiti pitanja koje bi moglo srušiti temelje tog hrišćanstva.

Ako čovek nije ni čitao Bibliju, to je dobar pokazatelj na neiskrenost njegovih pitanja, ali nemoj na tome insistirati. Nikada nikoga ne smemo ismejavati ili pokušati da argumentujemo podsmehom. To je pogubno ponašanje kad nekome govorimo o tako važnim životnim pitanjima. Ogromnu su štetu učinili hrišćanskoj veri dobronamerni ljudi koji su svoja gledišta pokušali dokazati tako što su grubo ismejavali gledišta drugoga. Samo su ozloglasili hrišćanstvo.

U Pismu ima nekih naizgled kontradikcija. No prijatelj sa kojim razgovaramo ne shvata da su te, na oko kontradikcije, razjašnjene otkrićima savremene arheologije. Dr Nelson Glueck, poznati jevrejski arheolog, dao je značajnu izjavu: "Ni jedno arheološko otkriće ne protivi se biblijskim izveštajima." Ovo dolazi iz usta jednoga od najpoznatijih arheologa na svetu. Za još nepomirena razilaženja između Biblije i istorije, naš logični stav bi bio čekanje šta će otkriti neki novi arheološki dokazi. Nemamo odgovore na sve probleme. No svi podaci do sada zasigurno ukazuju da se možemo pouzdati u biblijski izveštaj i u oni detaljima koji su još pod upitnikom.

Nauka o evoluciji u evangeliziranju je problem samo ukoliko vodi do ateističkih zaključaka. Nije mudro upustiti se u tehničku diskusiju o evoluciji, jer to nije suštinsko (srž) pitanje. Ja obično pitam: "Kakve zaključke izvlačiš iz svog evolucionističkog stava - da je svemir slučajno nastao? Ili hoćeš reći da je Bog stvorio svemir koristeći određene evolucione procese? Nisam baš uveren u ispravnost toga stava, no pretpostavimo za trenutak da je tačan. Šta ti iz toga zaključuješ?" Tako usmerim njegovu pažnju na ono što je Hrist rekao i učinio. Nije toliko važno kako je Bog stvorio svemir, koliko je važno da je to On učinio. Nečije često pretpostavke određuju zaključci, a ne stvarni dokazi. Ako osoba sa kojom razgovaraš smatra da Bog nije Stvoritelj i da je svemir nastao slučajno, treba sa njom o tome porazgovarati. Može se relativno dobro argumentovati u prilog naturalističkoga gledišta ako zanemarimo činjenice o Isusu Hristu. No, ako je čovek intelektualno pošten on se mora suočiti i sa Njime. Veliki je broj nehrišćanskih mislilaca koji nikada svojski nisu promislili nad dokazima koji se tiču osobe Isusa Hrista, a kad to učine, oni dolaze Isusu Hristu.

6. Nije li hrišćansko iskustvo samo psihološka stvar?

Ovo je pitanje pudmuklo i može postati veoma lično. Neki će ljudi reći da verujemo samo zato što smo od ranog detinjstva bili predodređeni za takav način mišljenja i življenja. Misle da smo odrasli poput Pavlovljevih pasa. Ovo je veoma pojednostavljeno gledanje na stvarnost. Svako ko je imalo informisan zna da "predodređenje" ne može objasniti mnoga od obraćenja, jer ima hrišćana obraćenih iz veoma različitih pozadina. Hiljade od njih nisu u detinjstvu imali nikakve veze s hrišćanstvom. Ipak, svaki će posvedočiti da je Isus Hrist preobrazio njegov život. U svojim proučavanjima psiholozi pokušavaju imati što je manje moguće promenljivih faktora. Da bi potvrdili svoje zaključke moraju otkloniti sve moguće varijable. Međutim, ako uporedimo živote hrišćana, jedino je Gospod nepromenljiv faktor. Od jednog do drugog slučaja detalji variraju. Jedino On ostaje isti. Jedino On sa svojom silom od lopova čini poštenog čoveka, pokvarenoga čistim a lažova istinoljupcem. On ispunjava ljubavlju srce prepuno mržnje.

Drugi opet tvrde da su duhovne stvarnosti u suštini ispunjenje naših želja. Sve religiozno iskustvo, smatraju oni, može se povezati sa čovekovim osećajem potrebe Boga iz čega se u njegovom umu stvara lik i on počinje obožavati svoju mentalnu projekciju. Njegovoj navodnoj duhovnoj stvarnosti, naravno, nedostaje objektivna realnost. Često čujemo kako se religija naziva štakom za ljude koji ne mogu uspeti u životu. Ovo gledište vredi pobliže razmotriti.

Kako da se uverimo da nismo "hipnotizirani" i da ne verujemo u ono u šta želimo verovati? Ako je naše duhovno iskustvo samo rezultat ispunjenja želja ili pozitivnog mišljenja trebalo bi da svaki predmet, na primer orgulje, smatramo bogom. Ako dovoljno dugo o orguljama mislimo kao o bogu one će nam to postati i eto nam subjektivnog iskustva! Ali koji su objektivni dokazi za to iskustvo?

Evo još jednoga primera. Pretpostavimo da vam u sobu uđe čovek sa vencem belog luka oko vrata i kaže: "Ovaj ti je beli luk prava stvar! Daje mi radost, mir, zadovoljstvo, svrhu životu. Fantastično, beli luk je ono pravo!" Što na to reći? Teško se može argumentovati protiv iskustva.

No, njegovo iskustvo se može istražiti sa

nekoliko bitnih pitanja (na ta ista pitanja trebalo bi da je svaki hrišćanin spreman dati odgovor). Kako znaš da ti beli luk daje zadovoljstvo i mir a da to ne dolazi od autohipnoze? Ko još ima takve koristi od beloga luka? Za kakvu objektivnu činjenicu je tu iskustvo vezano? Hrišćanstvo se razlikuje od autohipnoze i svih drugih psiholoških fenomena zato što je subjektivno iskustvo jednoga hrišćanina sigurno utemeljeno na objektivnoj, istorijskoj činjenici - na uskrснуću Isusa Hrista.

Profesor semantike sa kalifornijskog univerziteta u Berkeley-u nedavno je prisustvovao seriji sastanaka na kojima sam govorio. Bio je potpuni relativista. Usred mog govora ustao bi i protumačio (i ukratko opovrgo) ono što sam rekao. On je to radio ljubazno, ipak, nije baš bilo prijatno. Iznosio je popularnu ideju da je ono u šta verujemo istinito za nas, ali ne nužno i za druge ljude. Upotrebio je ovu ilustraciju: Čovek može biti iz šale privezan za šine. Kada voz projuri susednim kolosekom, on može umreti od srčanog udara zato što ne zna da voz nije na njegovom koloseku. Što se njega tiče voz je mogao prolaziti i njegovim kolosekom. On je verovao da je tako, pa mu je tako i bilo. Ono što je istina za mene ne mora biti istina i za tebe. Nekoliko smo puta profesoru pokušali pokazati značajnu razliku u hrišćanstvu, činjenicu uskrснуća. Kad smo to otprilike četvrti put tumačili "sinulo" mu je. Stojeći pred pločom sa komadom krede u ruci, iznenada se zaustavio usred rečenice i rekao: "Hmm... mislim da je to veoma važna činjenica".

Ako je uskrснуće istinito, to mora menjati naše poglede. Ono je potvrda Božjeg otkrivenja u Hristu, istorijska činjenica izvan nas, nešto objektivno za što se veže naše subjektivno iskustvo. Te dve činjenice, subjektivnu i objektivnu, moramo držati u pravilnom odnosu. Činjenica da je Isus Hrist ustao od mrtvih ne znači ništa meni lično ili iskustveno sve dok Ga u svoj život ne primim kao Gospoda i Spasitelja. Ako, sa druge strane, imam samo svoje iskustvo, uskoro ću početi da se pitam da li je ono stvarno ili je možda autosugestija. Moram znati da je moje iskustvo temeljeno na čvrstoj tački - na objektivnoj činjenici u istoriji.

7. Neće li me dobar moralni život dovesti u nebo?

Ovo pitanje odražava današnju zbrku u religiji uopšte. Većina ljudi smatra da ono jedino

potrebno jeste činiti najbolje što se može i da će onda sve biti u redu, ili, da će se makar tako na neki način uspeti "ušunjati" u nebo. Takvo mišljenje izražava ogroman optimizam u čovekovu pravednost i veliko nepoznavanje Božje neograničene svetosti. Bog ne gleda "kroz prste". On ima apsolutnu normu, Isusa Hrista.

Kad se upali svetlo ono goni svaku tamu. Slično je i sa Božjim karakterom koji tako sija u svojoj čistoći da sažije svako zlo. Onakvi kakvi jesmo ne bismo mogli boraviti u Njegovoj prisutnosti; bili bismo sažeheni zbog iskvarenosti našega života. Jedina osnova za našu zajednicu sa živim Bogom jeste savršena pravednost Isusa Hrista.

Jedna mala ilustracija obično pomogne ljudima da to shvate. Pretpostavimo da se cela ljudska rasa poređa duž obale Zapadne Evrope s namerom da prepliva do Amerike. Poistovetimo njihov cilj sa Božjom normom pravednosti. Pucanj je označio start i svi plivači skaču u vodu. Pogledamo na Okean i ugledamo najmoralnijega. To je neki prijatni profesor, veoma dobar čovek koji se uvek trudio činiti ono najbolje i slediti visoke moralne norme, a ipak on je bio prvi u priznavanju svoje nesavršenosti i grešnosti. On je nekih stotinjak kilometara od obale. Sledeći koji nam zapadne za oko je neki propalica koji se utapa svega nekoliko metara od obale. Raštrkane između te dve obale vidimo ostale ljude. Ako uporedimo onog propalicu sa profesorom, razlika je ogromna. No kolika je to odista razlika kad se posmatra sa gledišta Amerike. Svako će se od njih na kraju udaviti - neće uspeti preplivati okean.

Nikakva uputstva za plivanje neće pomoći. Potreban je neko ko će nas preneti do Amerike. Tu se javlja Isus Hrist. Ako možeš sam do Amerike, ako možeš živeti apsolutno savršenim životom u mislima, rečima i delima, onda možeš svojom snagom u nebo. No, niko nikada u tome nije uspeo, niti će uspeti. Sve ostale religije u suštini su upute za plivanje, etička pravila za divan način života. Ali osnovni problem čoveka nije znati kako treba živeti; problem je u nedostatku sile da se živi životom kojim treba živeti. Dobra vest hrišćanstva jeste u tome da je Isus Hrist ušao u našu istoriju i za nas učinio ono što mi sami za sebe ne bismo mogli učiniti. Po Njemu možemo imati mir i zajedništvo s Bogom - doći do neba.

U osnovi je moralni problem

Kad smo ukratko prešli ovih sedam pitanja, moramo da se podsetimo da na kraju krajeva čovekov problem nije intelektualni već moralni. Tu i tamo naš odgovor ponekog neće zadovoljiti. Time se ne negira i njegova valjanost. Sa druge strane, čovek može biti uveren u istinitost hrišćanstva a još uvek ne postati hrišćanin. Često mi kažu: "Odgovorili ste na svako od mojih pitanja." Nakon zahvale što su mi polaskali, pitam: "Hoćete li onda postati hrišćanin?" Nakon malog osmeha obično kažu: "Pa, ne." "Zašto ne?", pitam ja dalje. "Da vam otvoreno kažem, to bi zahtevalo suviše radikalnu promenu u načinu življenja moga života." Mnogi nisu spremni da dozvole, pa ni samom Bogu, da upravlja njihovim životom. Nije u pitanju da ne mogu verovati, nego ne žele verovati. Na nama je da im pomognemo da to shvate.

Često se pita: "Ako je hrišćanstvo istinito, zašto većina inteligentnih ljudi ne veruje u to?" Iz istog razloga kao i većina neinteligentnih ljudi. Ne žele verovati, jer nisu voljni prihvatiti moralne zahteve koji se od njih traže. Konja se može dovesti do vode, ali ne može ga se naterati da pije. Pre nego što će čovek verovati mora biti voljan da veruje. Teško da se išta može uraditi sa čovekom koji uprkos toga što sve činjenice govore suprotno, insistira da je crno belo.

Moramo biti uvereni u istinitost onoga što propovedamo, inače ne možemo očekivati da ćemo uveriti druge. Moramo zajedno sa Petrom biti u stanju reći: "Nismo vam, naime, mudro smišljenim pričama obznanili silu i dolazak Gospoda našega Isusa Hrista, nego na osnovu toga što smo mi postali očevici njegovoga veličanstva..." (2. Pet. 1:16 EČ). Tada će naše svedočanstvo potkrepljivati autoritet, uverenje i snaga Duha Svetoga. ◀

Iz knjige: KAKO SVEDOČITI, Little E. Paul.

UČENIŠTVO - SLEDEĆI KORAK

Scott Newell

Nema ničeg uzbudljivijeg od dovođenja nekoga Hristu. Videti nekoga kako prelazi iz smrti u

život. I to je ono što hrišćani rade kao rezultat direktne Hristove zapovesti, koju nam je u Marku 16:15 ostavio: da idemo po svemu svetu i propovedamo evanđelje. No, postoji nešto čak važnije od ovoga. Možemo ljude dovesti Hristu kazavši im da ponavljaju za nama "molitvu grešnika". No, nešto čega su se hrišćani uistinu previše nagledali jeste da im se prijatelji ili voljena osoba "spase", pa čim izađe kroz crkvena vrata odmah pada nazad u stanje u kakvom je bila pre nego što je prihvatila Hrista. Crkva vernika je toliko usredotočena na izgovaranje te molitve a onda nikad ne izdvoji vreme kako bi bila sigurna da će oni i ostati spašeni. Hiljade se mogu spasiti tokom velikog evangelizacionog sastanka, no ko je tamo da vidi šta će se desiti nakon što se sve to završi? Ko je tamo da vidi hodaju li ti ljudi uistinu u datoj im slobodi, u Hristu. Nažalost, u velikom broju slučajeva, niko.

Istina je, spašavanje hiljada ne znači ništa, ako ti ljudi nastave da žive svojim starim životima. A ovo se neprestano dešava svuda. Moramo prestati da se koncentrišemo na spašavanje masa, već na spašavanje samo jedne osobe. O učenishvu ne slušamo često, ali igra značajniju ulogu u dovođenju ljudi Gospodu, više nego bilo šta drugo.

Učeništvo jednostavno znači voditi nekoga ko je upravo spašen, i biti uz njega pomažući mu u njegovom rastu u Hristu. Tek novoobraćenim osobama treba neko da im pokaže kojim putem ići nakon one početne molitve spasenja. Ne možemo ih jednostavno navesti da kažu molitvu, dati im Bibliju i reći im: "Vidimo se iduće nedjelje, u crkvi". Kako će "bebe u Hristu" znati gde ići i šta raditi, i kako uopšte preživeti do nedelje.

Isus je ovako rekao: "A na kamenitu mestu posejani, to je koji sluša reč i odmah je radosno prima; ali nema korena u sebi, nego je nepostojan, pa kad dođe do nevolje ili gonjenja zbog reči, odmah se sablažnjuje" (Matej 13:20-21). Ovo trebamo zapamtiti. Pošto dođu Hristu, oni nemaju korena. Upravo su posađeni, a tvoj je posao da se za njih pobrineš i da budeš uz njih kako bi im pomogao da rastu u Hristu.

Novi Zavet sadrži 27 knjiga. Od ovih 27 knjiga, njih pet: Matej, Marko, Luka, Jovan i Dela su istorijske knjige napisane za ljude različitih kultura kao svedočanstva o Isusu. Jedna knjiga, Otkrivenje, je proročka knjiga. Grubo rečeno, preostale 21 knjiga su napisane poznatim

verniciima koji su, ili bili na neki način progonjeni i trebalo im je ohrabrenje, ili su jednostavno bili vernici kojim je trebao dalji rast da postanu jači u Hristu. Dakle, možemo videti da je 21 knjiga napisana radi učenishva. Gledajući u procentima, 75 procenata Novog Zaveta je napisano novim, progonjenim hrišćanima kojima su trebala uputstva za novi život. Sa ovakvim procentom, ne možemo dopustiti da se tako ključna stvar u hrišćanskom rastu ignoriše. Crkva ne bi trebalo da teži ka brojnosti. Umesto toga, trebalo bi da teži da izgradi predane vernike koji bi bili voljni u bilo kom trenutku da daju život za svoju veru. Ne trebaju nam velike crkve, ako su ljudi koji čine te crkve ništa drugo do gomila duhovnih mlakonja, koji čak ni ne znaju ko su ili kuda idu. Smanjimo brigu o momentu kada grešnici izgovaraju molitvu iz tzv. "četiri duhovna zakona", već usmerimo brigu na to šta sa njima nakon te molitve.

Videćeš da je ovo mnogo teže od onoga što si ti dosad radio, jer ovo je trenutak kad ti postaješ Ilija Jeliseju. Kad ti postaješ njegov najbolji prijatelj. Prijatelj koji je spreman ustati u tri ujutro, jer on-ona ima problem i treba joj molitva, i razgovor. To zahteva više žrtve nego što možeš i da zamišljaš. Naći ćeš se u situaciji da moraš žrtvovati svoje vreme, reputaciju, čak i novac, radi njih. I ovo je trenutak kad ćeš osetiti potrebu za plodom Duha, opisan u Galatima 5:22-23, posebno kada je reč o strpljenju.

Šta bi inače radio sa svojim vremenom? Postoji li uopšte išta vrednije od tvog "slobodnog vremena" posvećenom nekome u rastu, u poznavanju našeg Gospoda Isusa Hrista? Zar nisi u svakom slučaju razapeo svoje sebične želje (Galatima 5:24), kako bi mogao služiti Boga sa stoprocentnom lojalnošću, bez obzira jesi li ili nisi raspoložen za to, ili da li se to uklapa u tvoj raspored? Znaj, da to nije lako kao što je bilo dovesti ga do toga da kaže molitvu grešnika.

Kad je neko koga poznaješ spašen, tvoja je lična odgovornost, kao dobrog i vernog Hristovog sluga, da odvojiš vreme za tu osobu i da je vodiš kroz učenishvo. Možda si ti jedini kome je stalo da to radi. Nazovi je na telefonom dva-tri puta sedmično. Zakaži druženja ili časove proučavanja Biblije sa njom i drugim hrišćanima. Daj joj neke osnovne smernice o tome šta znači biti spašen, kuda i kako ići dalje. Možeš joj pomoći tako što ćeš voditi računa da ne skrene sa pravog puta. Možeš je smestiti u

neku dobru crkvu, na dobar temelj, i posmatrati je kako raste u Hristu. Vremenom, neće joj više trebati tvoja stalna podrška, jer će biti duboko ukorenjena u Isusu Hristu, te će i sama ići i evangelizirati i biti učitelji drugima - onako kako si je ti naučio!

Ovakvo učenje upravo predstavlja Isusov način (plan) na kom se izgrađuje Carstvo Božje. ◀

Prevod: Ante Miliša.

Izvor: <<http://www.bible.com/youth/>>

KAKO PREPOZNATI ZDRAVU CRKVU

(4. deo)

Ričard De Han

III. Obeležja lažne crkve

U nekim krugovima je takvo stanje da kada se puna istina Evanđelja u potpunosti nagovesti, među njima se probudi niz različitih burnih reakcija. Neki ljudi su toliko tvrdi u pogledu svojih verovanja da bi radije umrli, nego što bi promenili svoje mišljenje! S druge strane, često možete da čujete komentare kao što su: "Pa i nije toliko važno u šta se tačno veruje. Bitno je da se u nešto veruje" ili "Ono u šta ja verujem je moja privatna stvar i pozvan sam da u skladu s tim i živim"! Takođe, ima i onih koji govore da nikada ne možemo biti potpuno sigurni šta je prava istina...

Međutim, da li je to zaista tako? Definitivno NE! Mi možemo znati i propovedati istinu! Tačno možemo da tvrdimo da su neke verske ideje istinite, a neke ne - na temelju onoga što Sveto pismo uči. Kao Božije otkrivenje dato čoveku, Biblija nam kaže u šta da verujemo i kako da živimo. Ona nam daje slobodu da prosuđujemo o tačnosti i pouzdanosti svih religijskih tvrdnji. Međutim, kada je u pitanju moja večna sudbina - moj boravak u večnosti, ja želim da znam istinu sa potpunom sigurnošću!

Da! Celim svojim srcem verujem da se istina može otkriti u Božijoj reči. Biblija je poslednji i konačni autoritet za svaku osobu koja je

upoznala Gospoda Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja.

Međutim, upozorio bih vas da nije svako ko sebe naziva hrišćaninom zaista hrišćanin. Na sceni su se pojavile neke grupe koje tvrde da imaju i poznaju neku novu, konačnu religijsku istinu. Ali, one to nemaju! Ljudi koji pripadaju ovim grupama izopačuju celo hrišćanstvo kroz istoriju i predstavljaju veliku pretnju za sve one koji poveruju u njihova učenja. Često napadaju crkvu radi nekih nedostataka i grešaka, ne shvatajući da oni sami vode ljude u zabludu. Koliko god da smo pronicljivi i oprezní, postoji mogućnost da budemo zavedeni! Oni često koriste istu terminologiju kao i hrišćani, i u vezi sa mnogim stvarima veruju potpuno ispravno. Dešava se čak i da finansiraju izgradnju novih crkvenih objekata ili nabavku Biblija...

Međutim, kao krajnji rezultat oni mnoge ljude dovode u zabludu. Među nepažljivim Hristovim sledbenicima, lažna nauka se veoma lako prihvata kao istina, i to je velika tragedija! Ovo je takođe, u suprotnosti s onim što smo malopre rekli: ono u šta verujemo je od vitalne važnosti - isto kao i večno odredište naše duše.

Suočeni sa tolikim brojem različitih religioznih mišljenja i grupa, za nas je od suštinske važnosti da znamo kako da razdvojimo šta je prava istina, a šta "falsifikat".

Navešću jedan primer: Državni agenti se izlažu napornim vežbama da bi se dobro pripremili za svoj posao. Jedan poseban deo na koji se najviše stavlja akcenat je opreznost prema falsifikovanom novcu. Da bi savladali taj deo, agenti celo svoje proučavanje vrše ne na lažnim, već samo na originalnim, ispravnim novčanicama! To rade da bi, čim se prvi put pojavi neka greška, bili u stanju da je u istom trenutku prepoznaju i identifikuju falsifikat zbog različitosti u odnosu na originalnu novčanicu.

Iz ovog primera možemo da izvučemo veoma važnu pouku. Naravno, potrebno je da budemo svesni da postoje kultovi sa svojim krivim i opasnim dogmama. Ali, mi prvenstveno treba da budemo dobro upoznati sa istinom koju nalazimo u Božijoj reči da bi, čim se suočimo sa nečim što nije istina, to odmah i otkrili! Moramo da proučavamo Bibliju da bi se u nama ukorenila istina do te mere, da prilikom pojave nekog "falsifikata" u istom trenutku to i prepoznamo!

Mnogo duša je zavedeno u kultove samo zbog toga što nisu bile svesne u šta ulaze. Jedini način na koji možemo da sprečimo te ljude da ne prihvate lažnu nauku jeste da ih presvedočimo u istinu. Kada znamo pravu istinu, automatski prepoznamo šta je kriva nauka. Na primer:

* Ako neko stvarno razume da je spasenje isključivo po blagodati, on nikako neće prihvatiti učenje onih koji uključuju i ljudska dela u plan spasenja.

* Ako je neko ispravno naučen u vezi sa osobom Isusa Hrista, njega ne mogu da dovedu u zabludu oni koji objavljuju da Isus nije bio Bog nego neko manje biće.

* Kada neko zna istinu o Drugom Hristovom dolasku, on ne može da prihvati učenje onih koji se odriču toga i govore bilo šta drugo osim ličnog ponovnog povratka Gospoda Isusa Hrista.

Treba da budemo **dobro** upoznati sa stvarnim istinama da bi odmah uvidelo šta je "falsifikat"! Imajući to u vidu, uvek ćemo obraćati pažnju isključivo na biblijsku doktrinu - nauku koja je zasnovana na hrišćanstvu utemeljenom na evanđeljima. Svaki vernik koji je blisko povezan sa hrišćanskim verovanjem će brzo prepoznati "falsifikat".

Iako je ovo istina, pre nego što napišem zaključak ove knjižice na temu "Kako prepoznati zdravu crkvu?", želim da vam kažem nešto i o tome kako možete da prepoznate kult. Uz obeležja istinskog hrišćanstva, neke karakteristike krivih religija će vam pomoći da budete još osetljiviji i oprezniji prema grehu.

Evo ih pet obeležja kultova, odnosno pet karakteristika koje su strane hrišćanskoj veri:

1. Nedostatak istorijske perspektive.
2. Izopačeno razmatranje Pisma.
3. Želja da dođe do podela.
4. Skretanje pogleda s glavnih na sporedne stvari.
5. Ponavljanje grešaka iz prošlosti.

1. Nedostatak istorijske perspektive.

U bliskoj prošlosti su se pojavili neki ljudi koji su proglasili da samo oni znaju istinu i da svi treba da ih slede. Oni su uspeli nekako da zaborave

da crkva živi na zemlji već više od 2000 godina. Proglašavajući da je tek sada zasijalo pravo duhovno svetlo, napomenuli su da se crkva sve vreme tokom istorije spotala u tami. Ali, to nije tačno! Uvek su postojale prave osobe u pravo vreme, kroz koje je Bog štitio istinu i čuvao čistotu crkve. Veliki teolozi i reformatori kao što su Martin Luter, Džon Vesli, Žan Kalvin i drugi su dali sebe da bi se očuvala vera i održalo pismo. U vezi sa tom istorijskom činjenicom, neki lažni propovednici danas ne priznaju delo prethodnih teologa i tvrde da jedino oni imaju konačno otkrivenje prave istine.

2. Izopačeno razmatranje Pisma.

Stigli smo do druge karakteristike kulta. Njihovi sledbenici često izvrću Pismo. Iako svedoče da veruju u Sveto pismo kao Božije otkrivenje čoveku, neke grupe odbijaju da prihvate Bibliju onakvu kakva ona zapravo jeste. Oni joj ili dodaju nešto, ili objavljuju neko novo Božije otkrivenje. Pored Biblije stavljaju i neka druga dela za koja tvrde da su jednako autoritativna kao i ona.

Neke od ovih grupa objavljuju specijalna tumačenja Biblije, a zatim uče svoje sledbenike da nikada ne čitaju samo Bibliju, nego da uz nju obavezno koriste i drugu literaturu. Naravno, u takvim literaturama se tvrdi da je Biblija suviše duboka da bi je prosečna osoba razumela, te je potreban poseban priručnik koga samo ta grupa može da ponudi.

Kada vam neko kaže da je pronašao specijalnu formulu za otkrivanje tajni iz Pisma, ili da ima neko novo, nedavno objavljeno Božije otkrivenje, ili da je preveo nešto iz nepoznatih, drevnih izvora - čuvajte se!

Biblija je dostupna svakome i svi mogu da razumeju osnovnu poruku. To su proverili, isprobali i iskusili milioni ljudi tokom čitave istorije. Nije potrebno nikakvo dodatno otkrivenje ili neko tajno tumačenje!

3. Želja da dođe do podela.

Treće obeležje kulta je duh odvajanja i podele. Iskreni hrišćani, koji hodaju s Gospodom u poslušnosti, osećaju svezu jedinstva sa svojim zajedničarima - bez obzira na manje razlike u tumačenju nekih delova Biblije ili verske prakse. Oni mogu da razgovaraju u vezi sa nekim

spornim pitanjima, ali će i dalje osećati da su braća i sestre u Hristu. Neki hrišćani, međutim, često napadaju ili pokušavaju da unište ugled nekoj crkvi ili službi koja se temelji na propovedanju Evanđelja. Ako se desi da neki član prihvati njihove kritike, on se hrabri da čak i napusti svoju crkvu, iako verno ostaje na osnovama svoje vere.

Hrišćanski prijatelji, upozoravam vas da se čuvate onih koji doprinose podelama u Hristovom telu. Apostol Pavle je govorio protiv lažnih učitelja, upoređujući ih sa "**teškim vucima**" koji **"će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom"** (Dela 20,29.30). U Efescima poslanici, Pavle moli vernike da **"drže jedinstvo duha u svezi mira"** (4,3).

Pišući zajedničarima u Rimu o lažnim učiteljima, Pavle je rekao: **"Molim vas pak, braćo, čuvajte se od onih koji čine raspre i razdore na štetu nauke koju vi naučiste, i uklonite se od njih; jer takvi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu nego svojem trbuhu, i blagim rečima i blagoslovima prelašćuju srca bezazlenih"** (Rim. 16,17.18).

Dakle, čim čujete da neko prosipa optužbe protiv službe ili crkve koja ima biblijska verovanja i propoveda Evanđelje, budite pažljivi!

4. Skretanje pogleda s glavnih na sporedne stvari.

Neke grupe, koje ne predstavljaju hrišćanstvo tokom čitave istorije, su toliko zauzete čitanjem nekih religioznih "zabavnika", pokušavajući da dokažu da su u pravu i da su drugi u zabludi, da su potpuno izgubili iz vida opštu sliku biblijskog otkrivenja. Apostol Pavle je napomenuo Timotiju da postoje ljudi koji gledaju na laži i teftere od plemena kojima nema kraja, i oni pre čine prepiranja nego napredak u veri (1.Tim. 1,4).

Čuvajte se osoba koja se zalažu za sporedne stvari, koje pokušavaju da vas zadive svojim znanjem i žele da vas ubede da svojoj veri morate da dodate još neko delo da bi bili spaseni. Ako su takvim osobama neke drugorazredne tačke verovanja ili religijske prakse važnije od glavnih učenja poput Hristovog božanstva, Svetog Trojstva ili ponovnog dolaska Gospoda Isusa Hrista, onda

dobro obratite pažnju na ono što žele da vam kažu.

5. Ponavljanje grešaka iz prošlosti.

Veliki broj lažnih učitelja želi da obnovi stare doktrinarne greške koje su davno odbačene od strane crkve, i to mešaju sa svojim verovanjem. Na primer, neko može da tvrdi poput starog Arijana da Isus nije bio večno, nego stvoreno biće. Neko se može pridružiti legalistima koji kažu da spasenje jednim delom ipak mora da bude zarađeno. Neki se takođe mogu vratiti na stare jeresi koje iskrivljuju nauku o Trojstvu ili pitanje Hristove čovečnosti...

Ova sporna pitanja su još odavno rešena unutar crkve. Rane vođe (starešine) crkve su se sastajali na posebnim saborima da bi takve stvari uklonili i nema razloga da sumnjamo u njihove odluke. Obnavljati te zablude nije neophodno, a učiniti ih lošijim bi prouzrokovalo još veću zbrku i pometnju među neutvrđenim dušama.

Da! Javno nametanje religijskih ideja je dovoljan pokazatelj da treba da budemo na oprezu. Ono može da dođe preko televizije ili radija, preko distribuisanja literature, ili preko ljudi koji pokucaju na vaša kućna vrata. Svako od njih će reći da zna istinu. Međutim, vi ponovo pogledajte svih pet obeležja kulta koje vam mogu poslužiti kao dobar test da bi utvrdili da li вреди imati poverenja u one koji vam prilaze sa svojim ubeđenjima. Uz jasno razumevanje same istine, ne zaboravite tih pet karakteristika pomoću kojih ćete veoma lako da prepoznate "falsifikat".

Ono što verujete je od vitalne važnosti, a naročito po pitanju spasenja!

Biblija kaže: **"Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božiji, ne od dela, da se niko ne pohvali"** (Filip. 2,8.9).

Spasenje se prima verom, a objekat te vere mora da bude Gospod Isus Hristos. Nije dovoljno samo verovati u nešto - moramo da verujemo u osobu Gospoda Isusa Hrista. Prihvatimo ono što Sveto pismo uči o Njemu - da je prolivanjem svoje krvi na drvenom krstu platio cenu naših greha i da je ustao iz mrtvih - i primite Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja!!!

On je rekao: **"Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti"**

(Matej 11,28).

Takođe, On je i obećao: **"Zaista, zaista vam kažem: ko moju reč sluša i veruje onom koji je mene poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život"** (Jovan 5,24)

Takav život možeš imati i ti!

"Jer Bogu tako omilje svet da je i sina svoga jednorodnoga dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni" (Jovan 3,16). ◀

Prevod sa engleskog: Milenko Isakov.

CRKVA SE VRAĆA KUĆI

Wolfgang Simpson

Bog menja crkvu, a to će zauzvrat promeniti svet. Milioni hrišćana širom sveta svesni su bliske reformacije globalnih razmera. Zbog toga kažu: **"Crkva, kakvu sada poznajemo, sprečava Crkvu kakvu Bog želi imati"**. Sve više ljudi pažljivo sluša šta to Bog govori u ovo vreme. Formira se nova kolektivna svest na temelju drevnih otkrivenja. U sledećih "15 teza" rezimiraću deo toga; a uveren sam da ovo odražava deo onoga što Duh Božji govori Crkvi danas.

1. Crkva je način života, a ne serija religioznih sastanaka.

Pre nego što su bili nazvani hrišćanima, Hristovi sledbenici su nazivani "putem". Jedan od razloga za to je bila činjenica da su oni doslovno pronašli "put za život", ili "put, način, da žive". Priroda Crkve se ne ogleda u konstantnoj seriji verskih sastanaka koje vodi profesionalno sveštenstvo, u svetim prostorijama posebno rezervisanim za doživljaj Isusa, nego u proročkom načinu življenja Hristovih sledbenika. Prvi hrišćani su živeli svoj svakodnevni život u proširenim duhovnim porodicama; bio je to efektivni odgovor na pitanja sa kojima se društvo suočavalo; a sve se ovo dešavalo na mestu od najveće važnosti - u njihovim domovima.

2. Vreme za promenu sistema.

U sopstvenom podešavanju (ili poravnavanju) prema današnjim religioznim modelima, istorijska Pravoslavna crkva je u 4. veku, nakon Konstantina, prisvojila religiozni sistem koji je u suštini bio starozavetni, upotpunjen sveštenicima, oltarom, hrišćanskim hramom, jevrejskim tamjanom, načinom bogoslužnja koji je postojao u sinagogama, dok se Rimokatolička crkva odala kanonskom sistemu. Luter je reformisao sadržaj poruke koju je crkva u ono vreme propovedala, ali je spoljašnje forme "crkve" ostavio potpuno netaknute. Slobodne crkve su sistem oslobodile od države, baptisti su ga potom krštavali, kvekeri su ga "hemijski očistili" - posvetili. Vojska spasa ga je zatim obukla u uniformu, pentekostalci su ga pomazali, i dalje ga opet harismatinci nastoje obnoviti, ali sve do današnjeg dana niko zaista nije promenio tu konstatinovsku prastrukturu. Dolazi vreme da se to učini, da se odbaci balast.

3. Treća reformacija.

U ponovnom otkrivanju srži evanđelja: spasenje jedino verom i blagodaću, Luter je otpočeo da reformiše crkvu kroz reformaciju (doktrine) teologije. U 18. veku, kroz pokrete kao što je bio Moravski, došlo je duhovno osveženje i nova prisnost sa Bogom, što je dovelo do reformacije u duhovnosti, do Druge reformacije. Sada Bog dotiče same vinske mehove, pokrećući Treću reformaciju, reformaciju strukture crkve.

4. Od crkve-kuće do kućnih crkava.

Od novozavetnih vremena, ne postoji "Božja kuća", "Božji dom". Po cenu svog života, Stefan je nedvosmisleno ponavljao: Bog ne živi u hramovima načinjenim ljudskim rukama. Crkva - to je iskupljeni Božji narod. Prema tome, Crkva je bila, a i danas je u kući u kojoj su ljudi: u običnim kućama. Tu Božji narod: u sili Svetoga Duha zajedno živi svoj život, ima "sastanke", odnosno, obeduje kada se okupi; često ne okleva da proda ličnu imovinu i sa drugima podeli i materijalne i duhovne blagoslove. Jedni druge hrišćani uče kako da u realnim životnim situacijama budu poslušni Božjoj Reči - čine to kroz dijalog, a ne koristeći profesorski-teološki stil, zajedno se mole i prorokuju, krštavaju, "gube obraz" i ego

priznajući jedni drugima svoje grehe, ponovo stiču novi zajednički identitet kroz iskustvo ljubavi, prihvatanja i oprostjenja.

5. Crkva mora da postane mala, da bi narasla velika.

Većina današnjih crkava je jednostavno prevelika da bi pružila stvarno zajedništvo. Suviše često postaju "zajednica bez zajedništva". Novozavetna crkva je bila skup malih grupa, obično između 10 i 15 ljudi. Nije uzrastala "ka gore, naviše" - u velike zajednice koje su sadržavale između 20 i 300 ljudi, ispunjavajući katedralu i tako čineći nemogućim međusobnu komunikaciju. Umesto toga, čim bi jedna od tih grupa dostigla do broja od 15-20 ljudi, umnožavala se "postrance", ili "sa strane", "na stranu" - slično organskim ćelijama. Zatim, ako je bilo moguće, svi hrišćani su išli na gradski sabor, na mesto kao što je bilo predvorje Solomonovog hrama u Jerusalimu. Tradicionalna kongregacijska crkva, kakvu poznajemo, statistički govoreći, nije ni velika, ni lepa, nego je jedan tužni kompromis; jedna prerasla kućna crkva i nedorasli sabor u kojoj nedostaje dinamika i jednog i drugog.

6. Nijednu crkvu ne vodi sam (jedan) pastir.

Lokalnu crkvu ne vodi pastir, nego za nju brine starešina, mudra i realna osoba iz lokalnog okruženja. Lokalne kućne crkve se zatim povezuju u mrežu, pa postaju pokret kroz kombinaciju starešina i članova takozvanih pet službi (apostoli, proroci, pastiri, evanđelisti i učitelji). Oni kruže od kuće do kuće, pri čemu postoji posebna osnivačka uloga apostolske i proročke službe (Ef. 2:20, i 4:11-12). Pastir crkve je neophodan deo celog tima, ali on ne može da ispuni više od jednog dela celokupnog zadatka "da se sveti priprave za delo službe"; njegova služba treba da bude upotpunjena sa druge četiri službe da bi lokalna crkva funkcionisala zdravo.

7. Pravi delovi - pogrešno uklopljeni.

Kada slažemo slagalicu, treba da imamo originalnu sliku; u protivnom konačni proizvod, cela slika bude pogrešna, pa pojedinačni delovi ne znače mnogo. Ovo se desilo velikim delovima hrišćanskog sveta: imamo sve dobre, ispravne delove, ali smo ih pogrešno uklopili,

zbog straha, tradicije, verske ljubomore i mentaliteta sklonog moći i kontroli. Kao što se voda pojavljuje u tri oblika - led, voda i para - tako se i pet pomenutih službi u Ef. 4:11-12, apostoli, proroci, pastiri, učitelji i evanđelisti, i danas mogu naći, ali ne uvek u pravim oblicima i na pravim mestima: često su kao led zamrznuti u rigidnom sistemu institucionalizovanog hrišćanstva; ponekad postoje kao čista voda; ili su isčezli poput vodene pare u proređeni vazduh slobodno-letećih službi i "nezavisnih" crkava koje nikome nisu odgovorne. Kao što je najbolje da se cveće zaliva tekućom vodom, ovih pet službi koje treba da opremaju druge transformišu se u nove, a istovremeno i stare oblike, da bi ceo duhovni organizam procvetao, a da bi pojedinačni "sveštenici" pronašli svoju pravu ulogu i mesto u celini. To je još jedan razlog više da se vratimo na Stvoriteljev originalni nacrt i plan za Crkvu.

8. Bog Crkvu ne ostavlja u rukama birokratskog sveštenstva.

Novozavetna crkva se ni jedan jedini put nije ispoljavala kroz vođstvo samo jednog profesionalnog "svetog čoveka" koji bi obavljao posao komunikacije sa Bogom, a potom hranio dosta pasivne religiozne potrošače "mojsijevskog" stila. Hrišćanstvo je ovaj metod prisvojilo od paganskih religija, ili u najboljem slučaju, iz Starog zaveta. Teška profesionalizacija crkve, nastala od Konstantina, sada već vrlo dugo predstavlja prodoran uticaj i neprirodno, izveštačeno deli Božji narod na laike i sveštenstvo. Prema Novom zavetu (1. Tim. 2:5), "Bog je jedan, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovek Isus Hristos". Bog jednostavno ne blagosilja religiozne profesionalce koji sebe zauvek nameću između ljudi i Boga. Zavesa je pocepana, pa Bog dozvoljava ljudima da mu priđu direktno kroz Isusa Hrista, On je jedini Put. Da bi se osposobilo, opremilo sveštenstvo predstavljeno u svim vernicima, sadašnji sistem će morati u potpunosti da se menja. Birokratija je najsumnjiviji administrativni sistem, jer u suštini postavlja dva pitanja i odgovora: da ili ne. Tu nema mesta za spontanost i humanost, nema mesta za stvarni život. Izgleda da je Bog na delu i da svoju Crkvu izbavlja iz vavilonskog ropstva religioznih birokrata.

9. Povratak od organizovanih ka organskim oblicima hrišćanstva.

"Hristovo Telo" je vidljivi opis organskog, a ne organizovanog, bića. Na lokalnom nivou, Crkva se sastoji od mnoštva duhovnih porodica koje su organski međusobno povezane u mrežu; način na koji svi delovi međusobno deluju jeste integralni deo celokupne poruke. Ono što je postalo maksimum organizacije sa minimumom organizma, mora da se promeni u minimum organizacije da bi se dopustio maksimum organizma. Previše organizacije je, slično ludačkoj košulji, često gušilo organizam iz straha da će nešto naopako i nekontrolisano krenuti. Strah je suprotan veri, i nije hrišćanska vrlina. Strah želi kontrolu, vera ume da se pouzda. Kontrola može biti dobra, ali - pouzdanje je bolje. Hristovo Telo je Bog poverio u ruke ljudi koji imaju upraviteljski um i natprirodni harismatski dar da veruju da Bog i dalje kontroliše, čak i kada oni sami to ne čine. Razvoj regionalnih i nacionalnih mreža koje su povezane poverenjem, a ne novim aranžmanima političkog ekumenizma, je neophodan da bi se ponovo pojavila organska forma hrišćanstva.

10. Od proslavljanja našeg slavljenja do proslavljanja Boga.

Imidž velikog dela savremenog hrišćanstva može se rezimirati kao "sveti narod koji redovno dolazi na sveto mesto, u sveti dan i u sveti sat, da prisustvuje svetom obredu, koji vodi sveti čovek obučen u svetu odeću, očekujući svetu nagradu". Da bi trajalo ovo redovno izvođenje ovakvog poduhvata koje se naziva "službom slavljenja" ili "bogoslužjenjem" zahteva se mnogo organizacionog talenta i administrativne birokratije, pa su se formalizovani i institucionalizovani modeli brzo razvili u rigidne tradicije. Statistički, tradicionalno jedno ili dvočasovno bogoslužjenje je vrlo zahtevno, ali u stvari proizvodi vrlo malo ploda u vidu vaspitavanja ljudi, odnosno u promeni njihovog kvaliteta življenja za Hrista. Ekonomski govoreći, to može biti struktura "visokog ili niskog ulaganja". Tradicionalno, želja da se "slavi na pravi način" je mnoge zavedila u denominacionalizam, konfesionalizam i nominalizam. Ovo ne samo da zanemaruje činjenicu da su hrišćani pozvani da slave u "duhu i istini", a ne u katedralama držeći pesmarice, nego takođe zanemaruje činjenicu da je veći deo života neformalan, pa je i

hrišćanstvo "način života". Da li treba da se promenimo pa da više ne budemo silni glumci, nego da počnemo "silno da delujemo"?

11. Prestani da dovodiš ljude u crkvu, i počni da crkvu dovodiš ljudima.

Crkva se menja iz strukture "dođi" u strukturu "idi". Radi toga, Crkva treba da prestane da se trudi da ljude dovede "u crkvu", nego da počne da Crkvu dovodi ljudima. Misija Crkve se nikada neće ispuniti samo dograđivanjem postojeće strukture. Za to će biti potrebno ništa manje nego brzi rast crkve kroz spontano sopstveno umnožavanje u oblastima svetske populacije, gde Hristos još nije poznat.

12. Ponovno otkrivanje "Gospodnje večere" koja postaje prava večera sa pravom hranom.

Crkvena tradicija je uspela da "slavi Gospodnju večeru" na homeopatičan i duboko religiozan način, sa nekoliko karakterističnih kapi vina, bezukusnim kolačem i tužnim licem. Međutim, "Gospodnja večera" je u stvari više stvarna večera sa simboličnim značenjem, nego simbolična večera sa stvarnim značenjem. Bog ponovo obnavlja obed i vraća ga na naše sastanke.

13. Od denominacija do sabora na nivou celog grada.

Isus je pozvao na globalni pokret, a ono što je nastalo jeste serija malih religioznih kompanija sa globalnim ciljevima, koje reklamiraju njihove posebne odlike hrišćanstva i koje se međusobno takmiče, ili anuliraju jedni druge. Kroz to hrišćansko obeležavanje, većina protestantizma je postala politički nevažna i vrlo često više zaokupljena tradicionalnim specijalnostima i religioznim borbama i konkurencijama, nego razvojem zajedničkog svedočanstva pred svetom. Isus nikada od ljudi nije tražio da se organizuju u denominacije. U prvim danima Crkve, hrišćani su imali dvojni identitet: bili su istinski Hristova Crkva - vertikalno obraćeni ka Bogu, a zatim su bili organizovani geografski, odnosno - okrenuti horizontalno jedan ka drugom na zemlji. Ovo ne znači da su se samo hrišćani susedi organizovali u najbližoj okolini, u kućne crkve, gde su živeli, nego su hrišćani nastupali kao

kolektivni identitet, jer su na nivou grada ili oblasti kroz sabore izražavali jedinstvenost Crkve toga grada ili oblasti. Autentičnost u susedstvima povezana sa regionalnim ili gradskim identitetom, Crkvu će načiniti ne samo politički značajnom i duhovno ubedljivom, nego će dozvoliti i povratak biblijskom modelu "Crkve grada".

14. Razvoj i rast kroz progonstvo.

Između Hrista i sveta uvek je postojao i postoji konflikt. Svet Ga je razapeo, odbacio Ga je. Dok, danas su njegovi hrišćani tako mnogo okićeni titulama, medaljama i društvenim poštovanjem, ili što je najgore od svega, ostaju tihi i bezvredni da se uopšte primete. "Blago vama kada vas usprogone", kaže Isus. Biblijsko hrišćanstvo je prava pretnja paganskoj bezbožnosti i grešnosti, svetu koji je ophrvan pohlepom, materijalizmom, ljubomorom i svakom vrstom demonskih standarda morala, seksa, novca i moći.

Savremeno hrišćanstvo je u mnogim zemljama suviše bezopasno i učtivo da bi uopšte bilo vredno progonstva. Ali, kada hrišćani ponovo počnu da žive po novozavetnim standardima života, i na primer, greh počnu da nazivaju grehom, obraćenje ili progonstvo je bilo, jeste i biće prirodna reakcija sveta. Umesto da se udobno gnezde u privremenim zonama verske slobode, hrišćani treba da se pripreme da ponovo budu otkriveni kao glavni krivac naspram globalnog humanizma i "ljudskih prava", savremenog ropstva da se živi zabavno i da se otvoreno slavi svoj Ego - pogrešni centar svemira. Zbog toga će hrišćani uvek osećati (i moraju osećati) "represivnu toleranciju" sveta koji je izgubio svoje apsolutne vrednosti, pa odbija da pozna i poslušava svog Boga Stvoritelja sa njegovim savršenim standardima. U sprezi sa rastućom ideologizacijom, privatizacijom i spiritualizacijom politike i ekonomije, hrišćani će - brže nego što misle - dobiti priliku da stoje srećno optuženi u Isusovoj družini. Sada treba da se pripreme za budućnost razvijajući duh oprobano progonstvom, pa čak i više od toga - razvijajući strukturu dokazanu progonstvom.

15. Crkva se konačno vraća kući!

Na kome je mestu čoveku najlakše da bude duhovan? Ponovo da kažem, možda iza velike

propovedaonice iza koje se krije obučeni u svete haljine, propovedajući svete reči bezličnoj masi ljudi, a potom samo nestane u kancelariji. A gde je najteže - pa i najznačajnije - čoveku da bude duhovan? Kod kuće, u prisustvu žene i dece, gde se sve što kaže i uradi automatski propušta kroz duhovni lakmus testa na realnost, gde licemerstvo može efikasno da se isčupa i autentično može da raste. Mnogi hrišćani su napustili svoje porodice koje su često mesto njihovog duhovnog poraza, a zatim su organizovali veštačke priredbe u svetim zgradama daleko od atmosfere stvarnog života.

Pošto je Bog na delu da ponovo zadobije domove (cele porodice), **crkva se vraća svojim korenima - tamo otkuda je i potekla. Ona se doslovno vraća kući, završavajući krug Crkvene istorije na kraju svetske istorije.** ◀

*PETNAEST TEZA KA OŽIVOTVORENJU CRKVE -
Volfgang Simpson.*

misaone refleksije

VREME

Zdenek Bohuslav

Reč "vreme" upotrebljavamo svakodnevno. Uglavnom je koristimo u kontekstu negacije, poput: "Nemam vremena!" Da li je to stvarno tako? Kako izgleda biblijsko poimanje vremena? Biblija razume vreme linijski, dakle, sve ima svoj početak i kraj - ispunjenje. To nije nikakav krug, nego pre linija. Kada pogledamo na život ljudi iz Biblije ne vidimo u njihovom raspolaganju sa vremenom današnju užurbanost. Odakle današnja neprestana žurba? Verujući čovek i danas prima svaki trenutak svog života kao Božji dar, dakle kao nešto, što ne pravi sam, već kao nešto što mu je darovano s milošću. Verujući čovek bi zato trebalo da ceni vreme koje mu je dato.

Ipak, mislim da smo od tog ideala danas vrlo daleko, jednostavno dozvoljavamo da budemo nošeni tokom "normalnog" raspolaganja sa vremenom odnosno nemamo vremena. Često se dešava da se jako teško dogovaramo oko

termina nekog sastanka, jer smo jednostavno preopterećeni poslom. Šta uraditi s tim? Ima li neki izlaz iz tog "začaranog kruga"? Možda je stručno i tačno uputstvo u trećem poglavlju knjige Propovednika. Sve ima svoje vreme. Nije vredno mrzeti, kada je vreme da se voli; nije vredno raditi, kada je vreme odmora. Bog zna šta je za nas dobro, i svako bi trebalo da uči u miru, i da u tišini molitve prepoznaje Njegovu volju, da čezne za njom, teži ka njoj. Nije u pitanju trenutna promena. Radi se više o trudu na duge staze. Vremena nije malo. Ima ga upravo toliko koliko nam je potrebno. Stvar je samo u pojedincu, kako raspolaže sa njim i kakvo će imati zadovoljstvo od svog života. Napominjem to i sam sebi. Ni ja nisam savršen. I sam se, jako često, nađem u kolotečini života.

Biblijska uputstva imamo. Svaki trenutak je Božji dar, ni jedan nije suvišan. Svako sam raspolaže sa njim.

* * *

- Ako želiš da saznaš šta znači jedna godina, pitaj studenta koji nije položio uslovni ispit za godinu.
- Ako želiš da saznaš šta znači jedan mesec, pitaj majku koja je pre mesec dana rodila dete.
- Ako želiš da saznaš šta znači jedna nedelja (sedam dana), pitaj urednika nekog nedeljnog časopisa.
- Ako želiš da saznaš šta znači jedan sat, pitaj mladića koji čeka svoju voljenu.
- Ako želiš da saznaš šta znači jedan minut, pitaj nekoga kome je pobjegao voz, ili nekog ko je zakasnio na avion.
- Ako želiš da saznaš šta znači jedan sekund, pitaj nekog ko je preživeo saobraćajnu nesreću.
- Ako želiš da saznaš šta znači jedna stotinka sekunde, pitaj sprintera, osvajača zlatne medalje na Olimpijadi.

- Vreme nikoga ne čeka... Zato proživi puninu svakog trenutka svog života.

Najbolje ćeš ga ceniti sa Nekim ko ti je blizak...

Izvor: *Zapas o dušu.*

23 PSALAM - TELESNOG HRIŠĆANINA

Priložio: Vlatko Dir

1. Ja sam pastir svoj, što-šta mi nedostaje.
2. Na televizoru se napasam, zadovoljavam svoje potrebe kako mi se sviđa.
3. Duša je moja u problemima; drugima se obratim za pomoć kada sam u muci, ali i dalje teram po svojim putevima i u svojoj samopravednosti.
4. Kad idem dolinom sena smrtnoga prestravljen sam, jer sam potpuno sam; toljaga moja i buzdovan kojim se branim drže svakog ko mi želi pomoći na odstojanju od mene.
5. Da bih zadovoljio svoje potrebe, sam spremam svoju trpezu, a na vidiku nema neprijatelja mojih; pijem lekove koji me vade iz depresije i tablete protiv bolova, čašu svoju pivom nalivam.
6. Da! I ovo razdoblje tegobe će proći i valjda ću se osećati malo bolje, ali je mučno ovako živeti. Gde da idem da bih se zauvek osećao dobro?

PRUŽAM TI RUKU *Stančević Sreten*

Pružah ti ruku svoju
da te izvučem iz mrklog mraka,
jer upao si u zamku koju
oko tebe Sotona sklapa.

Nisi slušao savest svoju
preko koje ti se javljah,
nikad te ne bih ostavio
ali opomene uzalud ti stavljah.

Izabrao si pogrešan put
koji je pun rupa i nema nade,
i vodi te u naručje onog
koji ti život i dušu krade.

Zato uhvati se, molim te,
za Božiju ruku spasa,
i oprostiću ti svaki greh
ako me prihvatiš ovog časa.

Tada zasjaće ti videlo
istina čista tebi će doći,
i biću s tobom zauvek
jer moja ljubav nikada neće proći.

(Ps. 91:11-16)

SionT InBox

Zelim da Vam zahvalim za najnoviji broj
Sionteke, kao i za sve prethodne. Iskusio sam
blagoslov citajući tekstove. Hvala za duhovni
rad. Sve najbolje i nadalje od Gospoda!

U Hristovoj ljubavi,
Obrad Nikolic, Nis

* * *

Interesuje me da mi napisete nesto o prvoj i drugoj
knjizi kraljevima, neka analiza ili slicno. Ili ako imate
neku propovjed o tome.

Moram da kazem Hvala Gospodu Isusu Hristu za
vase postojanje. Dosta lijepih promjena u mom
zivotu od kako citam, ustvari posjecujem vas sajt...

Laki007

Smešna strana...

IZVINJENJE

Čovek je došao svome pastoru da se ispovedi
kako se posvađao sa jednim bratom iz crkve.

"Znači tako, na kraju si mu rekao svašta a
između ostalog i to da 'ide dođavola'", reče
pastor i nastavi. "Nazovi ga ovih dana i izvini
mu se." Posavetovao ga je pastor na kraju.

Čovek je sutradan nazvao brata sa kojim se
posvađao: "Halo, Đorđe, ja sam Dragoljub.
Slušaj, onomad kad smo se posvađali i kad
sam ti rekao da 'ideš dođavola...'"

"Da." čulo se s druge strane.

"Pa, nisam mislio ozbiljno, nemoj da odeš
tamo..."

PRESLANI AFORIZMI

Jan Vareca

Naša crkva je konačno postala virtuelna,
priključila se na Internet.
Sve crkve u našem gradu koračaju u istom
pravcu, ali u suprotnim smerovima...

Naša crkva je kao kulturno-umetničko društvo,
kako jedni sviraju tako drugi igraju.

A neki su "iz smrti vaskrsli" u noćni život...

Naš pastor je podigao sebi spomenik za života.
Skamenio je crkvu.

Neki ljudi misle da se mole, drugi se mole da ne
bi mislili...

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net>